

SZÉKESFEJÉRVÁR

TÁRSADALMI HETILAP.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, tanítók és községi jegyzők egyletének közlönye.

Megjelen hetenkint kétszer szerdán és szombaton.

A lap ára

házhöz hordással vagy postán küldve:

Egy évre	8 frt. — kr.
Fél évre	4 frt. — kr.
Negyed évre	2 frt. — kr.

Bérmertelen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Hirdetmény a bélyegdíjon felül, minden négy hasábos petítor: Megrendelőinktől 4 — nem megrendelőinktől 6 krétt igrtattatik be.

Lapunk számára hirdetések felveznek **Budapest**: Hasenstein és Vogler, Lang L. és társa, Weisz Mórész.

Bécsben: Opellik L. és Mosse Rudolf. Hrdlicka Vincze.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének (Vörösmarty-tér 6-ik sz.) ezimendők; — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak **Klökner Péter** kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyilttérben megjelenő közlemények után négy hasábos petítorért 10 kr. fizetendő.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

„**Királyunk atya Ferencz Károly főherceg márcz. 8-án három negyed egykor meghalt**“ ezt a gyászhirot röpitette szét az összbirodalomban a távirtda.

Az orvosok mindent elkövettek megmentésére; de sikertelen, mert az agg beteg életereje perczenként fogyott. Három negyed egyre egy kamarás lépett az előterembe s jelentette az ott összegyült részvevőknek, hogy ő cs. Fensége megszűnt élni.

Az ősz főherceg nyugodtan s észrevehető szenvedés nélkül hunyta be szemeit. Felső királyunk az utolsó perczig atya beteg ágya körül volt s a leggyöngédebben ápolta. A főherceg látva végét, melyet egy halandó sem kerülhet ki, tíz óra tájban lassu hangon papot kívánt, a ki azonnal megjelent. 12 órakerészesült a utolsó kenetben s három negyed egykor már kilehelte nemes lelkét.

A nemeslelkű agg csak kevés ideig szenvedett s rövid betegség után elhunyt oly szeliden s nyugodtan, mint élt volt. A dicsőült valóságos mintaképe volt a jószág és szivnemeségnek. Hosszu életpályáján soha tudva senkit sem sértett meg, míg ezer meg ezer esetet lehetne felhozni, midőn nemes szivét s jótékony kezét éreztetete.

Ámbár magas születése állásánál fogva jogosítva volt az emberi hatalom legmagasabb polczára emelkedni: mégis lemondott arról s magának csak a csüdes jótékony mezejét tartotta fenn.

Igy élt jöttéve, áldást osztva, míg a halál hideg szele ki nem oltá élet-szövénekét.

Most gyász és bánat ütötte fel sátorát a bécsi császári lakban s királyunk siratja megdicsőült atyját. A birodalom népei osztoznak az uralkodó fájdalomban s ezerek bánatkönynyje vegyül az ő könnyjébe. Vajha enyhet és vigaszt nyujtana neki mély bánatában a tudat, hogy hí népek környezik örömeben s bánatában, kiket e csapás még szorosabban fűz hozzá.

— Isten tartsa meg a királyt s óvja több ily csapástól — milliók ajka rebegi. — Alattvalói boldogsága kárpótolja azon fájdalmat, melyet atyja halála okozott. Ha a korhadt törzs a természet változatlan s örök törvénye szerint ledől is, ágai annál údebben viruljanak s gazdag gyümölcsöt hozzanak. A gyökér egészséges, szivós és hí talaj táplálja!

A törvény iránti tisztelet.

A hol az állampolgárok felett önkény uralkodik, ott a legfőbb polgári erény az engedelmisség. De alkotmányos államban, hol a nép maga kormányozza önmagát, a törvény többre tart igényt engedelmisségnél. Az engedelmisség itt egyszerű kötelesség, s polgári erényül a törvény iránti tisztelet tekintetik.

A mit XIV. Lajos francia király hatalmának tetőpontján mondott magáról: az állam én vagyok: azt alkotmányos állam-

ban minden honpolgár elmondhatja magáról, mert része van a törvények alkotásában s azok végrehajtásában egyiránt. Ily államban a nemzet önmaga intézi el ügyeit választott képviselői, s az ezekből alakult kormány által. Azért alkotmányos államban a szó valódi értelmében igaz, sőt az alkotmányosság főkövetelménye, a mi Thiersnek ama híressé vált tételében kifejezve van: a király uralkodik, de nem kormányoz.

Ha tehát a nemzet önmaga alkotja meg és hajtja végre törvényeit, mi természetesebb, mint hogy azt tiszteletben is tartsa. Nemde különösképpen találók azon embert, ki önelhatározásait semmibe sem venné, s titkon azok kijátszását, nyilvánosan azok megvetését tűzné ki czéljául? Hát még mint kellene itélnünk olyan nemzetről, mely önkotta törvényei iránt tisztelettel nem viseltetik? Logikai képtelenségnek látszik, hogy alkotmányos állam polgárai országuk törvényeit ne tiszteljék, és mégis nálunk a tapasztalat azt bizonyítja, hogy a törvény iránti tisztelet nagyon gyenge lábon áll a honpolgárok között.

A társadalmi rend fenállása, a polgárok közötti egyetértés, együttérzés, a közügyek ápolása, a közös célra törekvés, a haza iránti kötelességek élénk érzete, mind, mind a törvények tiszteletén alapulnak. S ha ez hiányzik: a visszavonás, önérdék, osztálygyűlölet, párttusa színhelyévé válik az ország.

E szomorító következményei a törvénytisztelet hiányának már mutatkoznak egyben-másban közöttünk, s féltő, hogy még szomorubb jelenségeknek is leszünk tanúi.

Nem felesleges és érdektelen dolog tehát arról gondolkodni, mi által lehetne a törvény iránti tiszteletet a honpolgárok kebelébe beültetni.

A betegség gyógyításánál az orvosok mindig a baj eredetét, okát szökták kutatni, mielőtt a gyógyításhoz fognak. Kisértük meg mi is ez eljárást, tán az okok felismerése az okozatok megszüntetésének módjára is rávezet bennünket.

A csaknem két évtizedik tartó önkényuralom a multban idegen kormányzasi rendszerével, nemzetellenes irányával nagyon alkalmas volt arra, hogy a honpolgárok kebelében a törvények s azok végrehajtói iránt gyűlöletet ébresztszen. Az engedelmisség sem volt egyéb, mint kénytelen meghajlás az erőhatalom előtt. Kötelességnek senkikem tartotta. Sőt a hazafiság legtündöklőbb nyilvánulásának tekintett az ellenállás. — Jóllehet a körülmények már megváltoztak, a nemzet ura lett saját sorsának, de azon idő sokkal közelebb esik hozzánk, mintsem a hosszú elnyomatás alatt született érzelmek s nézetek, melyek oly mélyen meggyökereztek, azóta nyomtalanul elenyészhetek volna. Még maig sem szöktük meg egészen az államban önmagunkat tekinteni.

Középünk nem birja az értelmi műveltség azon mértékét, hogy képes volna megérteni honpolgári jogait és kötelességeit. Nem tudja, hogy ő, mint a honpongára mennyiben foly be a törvények alkotására, s azokat egy felette álló hatalom művének tekinti, melyben neki semmi része nincs. Hogy az államban minő jótéteményeivel, védelmével él, nem ismeri fel. Csak a terheket mérlegeli, melyek annak fentartásából reá háramlanak. Ezért a törvényt nem védelmének, hanem ellene irányított fegyvernek tekinti. Ilyetén tudatlan felfogása okozza aztán, hogy a tör-

vény kijátszásából nem csinál magának vádat. — Állami intézményeink, melyek a multból maradtak reánk, nem felelvén meg a haladó idő kívánalmainak, rohamosan és rögtönözve alakítottak át s cseréltettek fel ujakkal. A nemzet nem volt e nagymérvű változásokra kellőleg elkészülve, s az átalakulás szokatlannak tetszett előtte. — Mire beleélté volna magát az új viszonyokba, ismét arra ébredt, hogy ezekben sincs állandóság, s pár évi kísérlet után egyes intézményeink új átalakításra kerültek, s az eddig még meg nem változtatott törvényeink is gyökeres módosításokat igényelnek. Intézményeink nem fejlődév természetserüleg saját viszonyainkból, hanem külföldről imponáltatván hozzánk, tekintet nélkül nemzeti sajátosságainkra, nem is nyerték meg rokonszenvünket.

Ujabb törvényeink nagyobb részben nem onnét eredtek, honnét minden állandóságra számító törvénynek támadni kell: a közérzületből. A közvélemény nem mindig egyezett a képviselőházi többség nézetével. Sőt ezt a többséget is gyakran nem a véleményegység, hanem a pártfegyelem tartotta össze. Nemcsak a közjogi kérdésekben történt lényeges eltérés a pártok között az országban és országházban, hanem igen sok más belügyi szervezkedési kérdésekben is. A kormány egyes kezdeményei, javaslatai néha a végletekig menő ellenzessel találkoztak többször a parlamentben, s az izgatottság hullámgyűrűi messze kiterjedtek a képviselőházból, elhatottak a hon végső határáig. Nem egyszer volt rá példa, hogy maga a kormányt támogató többség nagy töredéke tömeges távollétével tüntetett egyes törvényjavaslatok ellen. A mely törvény így jön létre, az bizonyára csak elégedetlenséggel fogadtatik a nemzet által, s ha tán később a gyakorlatban czélszerűnek és üdvösnek fog is bizonyulni, az örökös ócsárlás akkorra már annyira lerontja minden nyombusát, hogy a polgárok tiszteletére többé számot nem tartihát.

A sajtó is gyakran megfélekedzik hivatásáról. Cél és ok nélkül is elégszer támadja, ócsárolja intézményeinket, törvényeinket, s a szenvedély hangján izgat ellenők; holott a sajtó kezelőinek tudniok kellene, hogy nincs igazabb szentesítése a törvénynek, mint ha az a honpolgárok tisztelete által erősítettik meg, és ezért óvakodniok kellene, nehogy ezt a tiszteletet valamiképp lerontsák.

A nemzet kevés bizalommal viseltetik a törvényhozás működése iránt, látván eddigi alkotásai hiányos voltát, érzvén tevédeéseinek súlyos következményeit, melyek csaknem az anyagi bukás szélére viték hazánkat. Mi természetesebb, mint hogy a bizalmatlansággal fogadott törvények iránt a nemzet ragaszkodást, tiszteletet nem érez.

Az itt nagyjában felhordott okok következménye az a törvény iránti tiszteletlenség, mely a honpolgárok között oly gyorsan terjed, mint a haraszt fűven a lág.

Miként lehetne terjedését megakadályozni, az eddig mondottakból már csaknem önként következik, s így erről a jövő számban csak röviden szözlünk.

(Vége következik.)

Ferencz Károly főherceg életéből.

Született 1802. decz. 7 én. I. Ferencz ifjabb fia s dicsőült Ferdinánd királyunk öccse. Zsófia bajor hercegnővel házasságra lépett 1824. nov. 4-én. Ezen házasságból 4

fia született és pedig uralkodók I. Ferencz József, Miksa mexikói császár, Károly Lajos és Lajos Viktor főhercegek.

Szívjósága miatt sohasem elegedett a politikai életbe. Mint V. Ferdinánd ifjabb testvére, annak 1848. decz. 2-kán történt lemondása után a pragmatika sanctio értelmében ő lett volna a trónutód; de nemes érzületéhez nem talált rést a nagyravágyás és húság s lemondott a trónról első szülött fia Ferencz javára, a ki azután mint I. Ferencz József lépett ősei trónjára. E percztől fogva távol tartotta magát a politikai küzdertől. Visszavonultan s békés elzárkózottságban töltötte napjait szeretett családjá körében, annyira, hogy az udvarnál tartatni szokott ünnepélyességekben is csak elvétve vett részt. A csillogás helyett titkon jótéteményeket osztogatott s Ischlben és Salzburgban, a hol évtizedek óta a nyarat szokta töltetni; ugy Bécsben, mely téli mulatóhelye volt, gazdag adományai sok nyomort, fájdalmat és szükségét enyhítettek. Ezeren meg ezeren szölnak hálaival s áldást rebegeve a dicsőültől és ha királyunk benne híven s forrón szeretett atyját vesztette, a szegények egy jótételre mindig kész atyát s az emberiség egy nemes tagot sirathat benne.

Azonban ez a csüdes s nyugodtnak látszó életfolyam nem mindig rózsás partok közt folydogált le. Mint atyának, férjnek és hazafinak erős lelki küzdelmeket kellett kiállania. Első volt a fia élete elleni merénylet, ezt követték az osztrák fegyverekre oly szerencsétlen 1859, 1866-ki hadjáratok, a melyek a birodalom nagysága és hatalmáért rajongó főherceget mélyen megtörték, e közben folyt le a Queretariói megdöböntő dráma, melyben a császári ház nagymérvű s legfelvilágosodottabb sarjadéka, mint a Napoleoni lelkiismeretlenség áldozata, erőszakos halállal mult ki; végre életparjától fosztá meg a halál!

Ennyi sorscsapás alatt kevésbbé nemes és szelid lelkek megtörték vagy elkeseredtek volna; de a jószívű öreg annál nagyobb szeretettel ragaszkodott fiahoz s különösen a szépen fejlődő s nagy reményekre jogosító trónörökösöz, a kit mint szemé világát óvott s szeretett, a ki viszont határtalan kegyelettel viseltetett nagyatyja iránt. Azok, a kik a bécsi udvari színházat látogatni szökták, beszélik, hogy az ifju főherceg valahányszor az udvari páholyba lépett s ősz nagyatyját ott találta, mindenkor tiszteletteljesen kezelt csökölt annak.

A jótékonyágra való hajlandóságon, a családjához s Osztrák-Magyarországhoz való ragaszkodáson kívül két magánhajlam élt az agg főhercegeben. Kedvelte a vidékokat, a mezőket s boldognak érezte magát a mezei élet virágai közt; kedvelte a természettel oly rokon művészetet, át tudta érezni a drámaköltészet és zene szépségeit s ezért volt oly szorgalmas látogatója az udvari színházaknak.

Ischlben és Salzburgban fájdalommal fogják nélkülözni az öreg főherceget s nem találkoznak többé a tiszteletet gerjesztő sétálóval, a ki a mellette elhaladó alázatos köszöntését oly szivet s lelket megnyerő mosolylyal tudta fogadni.

Legnagyobb gyönyörüséget mégis abban találta, hogy a vidék kis gyermekei bizalmasan közelitettek hozzá. Ilyenkor a kis szöszke s barna fejekre tette kezét, valamit kérdezett a kis apróságoktól s egyszerre csak azt vették észre, hogy valami csillogó van kövér kis kezökben s ekkor aztán szelbességgel futottak hazafelé.

Es Bécsben is a nyomortól sujtott szegények hiában fognak várakozni a Praterben az ősz főherceg megjelenésére. Ő nem fog többé menni, a nemes főherceget elment a minden élők után oda a mennyei dicsőség honába; nem fogja többé itt e földön gyógyítani s enyhíteni azon sebeket, melyeket a nyomor és szükség fakasztott.

76 éves korában halt meg és mégis korán halt meg a szöklöködőkre nézve, a kik legtöbbször fogják siratni s áldani szent emléket.

Bécsi tárczák.

Eltemettük már a bögöt, behamvaztatuk fejünket, bünbánólag verjük mellünket. Ha arra a sok fánkra gondolok, melyet a farsang alatt beljebb kebelezhettem volna (ha lett volna), ha arra a sok mulatságra, bábra, füzérekre vezettem vissza figyelmemet, melyre híva voltam (persze újsági hirdetések útján „Entrée“ fizetése mellett) elmentem volna, ha ama szép hölgyekről ábrándozom, kikkel e nyolcz heti farsangban tánczolhattam volna (ha kosarakat nem kaptam volna): szíven laposra szorul, mint a diák bugyellárisa hónap végén.

Nagy szó azonban mindenütt az alkalom, sokat megér, s a börze-lapok e felől még sem vezetnek rovatot. Ad vocem börze és alkalom. A mult napok egyikén alkalomam nyílt a börze megtekintésére; s ha az alkalom oly sokat ér, miért ne tekintetem volna meg? Sok tekervényes, mindazonáltal felczizomázott folyosón jöttünk át egy óriási terem karzatjára. A bemenet oly nagyszerűen meglepő, hogy az operaházban vélt magamat; a karzat ajtaját kinyitván, oly éktelen zaj és lármá ötötte meg fületem, hogy önkénytelen befogtam. Aeolus, a szél-isten barlangjában az elszabadult szelek, vagy a viharzó tenger oly éktelen zajt nem ijthet, mint ez az „ich nehm, ich geb.“ — Óriási falai százszorosan adnak vissza minden hangot. Talán börziánér nem is lehet az, a ki nem tud oroszláni hangon bőditeni s a vevő vagy eladó szeméi előtt teljes erejéből kapkodni; talán ez a lármá az ok, hogy a börze hamarabb felépült mint a muzeum vagy az egyetem. Csodálom, hogy a régi fa-alkotmány az ilyen lármában össze nem dült; hisz Jerikó falai köből voltak építve s Jüda nemzetisége trombita harsánással össze tudta dönteni; pedig itt ebbe a fa-alkotmányban csak nagyobb lármá lehetett anno dazumal... Krach!!

Jól nézzük meg e kiabáló alakokat, talán majd „Schwendernél“ találkoznak is velük habzó pezsgő mellett. Oh pardon! majd csak nézzük, hogy iszssa ő. Hja ez is a bécsi mulatsághoz tartozik, kivált nagy bójtben. Pezsgőt még csak nyugodt lelkiismerettel ihatik, mert el van rá készülve, hogy csinált bor; de midőn azon reményben emeli poharát ajkaihoz, hogy most ő „vitis vinifera“ nedvét fogja a sikamlós utra küldeni, s csak a másnapra főfájásból tudja meg, hogy „fabrika vinifera“ nedvét nyelte el, oda már mégis kell egy kis kiadásbani Jupiter tonans.

Mert hát buza annyi terem mennyit az isten ád, bor pedig annyi, mennyit csinálunk. Czimplapot az üvegecskére minden nyomda készit, bort a kocsmáros ad bele, csak legyen, a ki szülföldjét elhagyja annak a lének, mit a czimplap Somlainak csufol s legyen, a ki azt a gyaluforgács levét meggya. — Az ily gyártmány még babsalátára öntött eczet képen sem marad meg a jóraváló magyar gyomrába, hanem valami vitriolhoz szokott muszákiába kivánczozik.

Oh ezzel azonban korántsem akartam mondani, hogy talán Schwendernél is ily rozsz borokat kaphatni (drága pénzen), ámbár

ott is megteszik azt a mindennapias csel fogást, hogy igazi pilseni árpálé helyett szikvizzel vegyített ászok sört adnak.

De hát nézzük mi is az a Schwender? Vegyüljünk egy kissé a belépésre nem jogosított ácsorgó és bámuló publikum közé. — Két igazi bécsi typus mellett foglaljunk helyet. Most jött egy kocsi, két maszk szállt ki; mindenfelé kritika. Az egyik wiener megszólal: „Dö pambstige Gredl hat's ah nothwendi, dass mit'n Bauernig'wandel umarenn't?“ A másik egy új maszkra: „Schan! Is dö klane mollerte sauber!“ Ismét új vendég, kire a mi jó bécsink ily kritikát mond: „Ujeh! Schaus's dorthin's rein zum Lachen, a so a Strafhoelzelg'stel und dö kurzen Röck!“ — Es így tovább, jobb ha belütközünk.

Járjuk sorba a termeket. Az első terem hova belépünk, mindjárt az óriási táncsterem, mely „Amor-Saal“ nevet visel, szerencsés volt jöttünk, tánczolnak. — Az első pillantás elegendő arra, hogy belássuk, miszerint nem szükség ide kritika. A keztyü nélküli kezek után itélve a maszkok jobbadán a konyhaművészetek papnói, vagy az „első bécsi konyhachemia“ növendékei, kiknek, hogy a tandíjt lefizethessék mosogatók után tartanak előadásokat, a másik rész... de hagyjuk, ne fürkészzük. Itt Strauss zenekara játszik. — Ezen egy nevezett Amor-Saal egy hid köti a második táncsteremmel, mely „Flora-Saal“ nével dicsekedhetik. Itt e teremben, mely nagy szerű, egy katona zenekar huzza az örökké szédelő waltzer, e terem hátterében kemény festett vászonból van felállítva a híres Schneeborg, mesterséges utakkal, hidakkal, merdélyekkel; a fűlesztő kánikulai hőség azonban, mely a termet betölti, korántsem emlékeztet a Schneeborg atmosphaerájára. E teremből lejárunk egy restauratióba, hol a tekepálya van, „Bestschieben un Champagner“ hirdeti egy óriási tábla; itt vagyunk azonkívül a sorsjátékkal egybekötött bazár s lövölde. Közélebből megtekinteni is idő vesztegetés, a Praterben látunk majd eleget.

Vagy tizenöt lépcső vezet le a föld alatti emeletre. — Ha tetszik jobbra, ha tetszik balra. Jobbra, egy fenyőgalyakból összeállított lugasba mehettünk, minden asztalnak külön lugasa van, apró színes lampionokkal világítva, itt kapható ama emlittem pilseni sör. E terem neve „Touristen-Saal.“ A kiszolgálást lányok eszközlik szavaldi öltönyben. Csodálatos, hogy ezeket a lányok közt is két magyarra akadtam. E teremből jobbra a színházba, balra az olympusra juthatni. Az olympra, már ha nem vagyunk is költők, gyalog nem megyünk? A vendégek elszállítására két ponynyogat áll rendelkezésre, az olymp pedig nem más mint egy hosszú kerülék mesterségesen készített cseppkö alakzatokkal és egy alegutal, melyre, hogy ráismerjünk ki van írva „Tunnei.“ A ponynyogat elszállított bennünket egy igen nagy és díszesen kivilágított terembe, hol az első bécsi nő-zenekar Messerschmidt-Grüner játszott s ez meglepő. — Minden hölgy fehérbe öltözve, a primás (ha szabad őt így neveznem) megkülönböztetésül piros szalaggal átkötve huzza... oh nem csárdást, pedig be szerettem volna tö-

volt a kettő. Szerette volna hétre kihizlálni, de a pokoravalók megkötötték magukat s nem ettek s kénytelen volt őket leöletni. Ezen méltóságos két sertvész apróléka, a nagyjával együtt lekerült már a kéményből s a padlásra költözött, s innen Bandiék istállójukba s onnan Komáromba szándékozták őket embereink szállítani; egy bizonyos kofához, ki tudta ugyan, hogy lopott jószágot fog venni, de nem csinált belőle semmi lelkiismeretet, hogy Sándornak egy kis lakadalmi költséget áruljanak az ebül gyült szerzedékből.

Szörtsöki István lakóháza megszakadt gazdasági épületeitől s a kettő közt egy kis térség volt, mely favágatóul használtott. A lakóház végén volt a padlásra járás, mely oda támasztott lajtorja segítségével történt. Sándor még katona korában tanulta azon ügyességét, hogyan lehet a pléhet meggömböcsített szeg segítségével kinyitni, ezt használta fel most. Igaz, hogy meggömböcsített szeggel nem minden pléhet lehet kinyitni; de Hörcsökön, hol a zár inkább szél és macska mint tolvaj ellen szolgált, épen nem nagy mesterség vala. Bandi a kazalhoz támasztott lajtorját csakhamar neki döntötte a padlás ajtóinak, s Sándor a lakatosmester felballagott s elővette mesterségét, mi nem is hagyta kühüba, a pléh engedett s az ajtó feltárult.

— Megvan pajti — sugá le Sándor a padlásajtóból és Bandi is neki vágott. — Nem mondod, hogy egyszer kétszer bele nem koppantották fejüket a kakasulóba, mert hiába, csak nem tudták ők a

lök egyet hallani, nő-czigányoktól még egy sem hallottam, — hanem olyan német, olasz etc. darabokat.

Ha még ki nem fáradtunk, úgy még betekinthetünk a Rittersaalba, csekély kis terem fekete falakkal, felvértezett alakokkal s innend vándorolhatunk a hangverseny terembe, hol ma egy katonai zenekar játszik az ifju Hellmesbergerrel élükön.

Vannak még említésre méltó helyek, ugymint három kávéházi nagyterem tekeasztalokkal; nemkülönbön Cercl Oriental, hol bizonyos Professor Schütze török életképeket állit össze s a vendégeket égő csibukkal kínálják a töröknek öltöztetett bécsi leányok. Ez Schwender. *Chinin.*

Színház.

Vasárnap, márczius 10-én adatott: „A sárga csikó“ vásár lévén felemelt ár mellett; de azért a színház csordultig megtelt. Ugyanazon kezekben lévén a szerepek, csak annyit mondhatunk, hogy mindenki megálta a helyét. A közönség igen jó hangulatban hagyta el a színházat.

Hétfőn, márczius 11-én adatott: „A bűvös vadász“, de vásáros idő dacára nem tudott közönséget bűvölni a színházba. Egész sorok üresek voltak, a páholyok meg a botránykozásig kongottak s önkénytelenül azon gondolatra kellett jönni: Ur Isten mi lesz ebből a színházból a jövő idényre? A „Bűvös vadász“ sokkal régibb, mint hogy művelt ember ne ismerné. Egy nagy hibája van. A második felvonás — bármily szépen énekeljen is Kocsis Irma s Enyváry Sarolta, mégis untató, mert párdal. A tízjáték kitünően sikerült; de hiszen volt is örömlük a gyerekeknek!

LEVELEZÉS.

Moór, 1878. márczius 4.

Tek. szerkesztő ur! Folyó hó 2-án én, mint a moóri izr. nöegylet elnöke jótékony-célú tánczvizgalmat rendeztem, a mely nemes czélt a moóri t. közönség oly részvétellel támogatott, hogy nemcsak minden költség fedezett, hanem a felülfizetésekből számos család nyomasztó inségén segíthetni szerencsések vagyunk. Fogadják ezen nemeskeblü emberbarátok köszönetünket azon árvák és szegények nevében, kiket áldozatkészségök által a legszükségesekekkel elláttak.

Különös hálaik következöknek: Louisa gözmalmi részvénytársulat 4 fr. H. A. Frommer Budapest 5 fr. Dr. Rechnitz Ede Pápa 3 fr. Strausz Aurelia kisasszony Siklós 5 fr. Anna gözmalom Velence 2 fr. Topits József özvegye Budapest 5 fr. Eisler Ignác Bács 2 fr. Marton Ignác B.-Sárkány 1 fr. Luzsovic László Pécs 5 fr. Grünfeld Jakab Csurgó 3 fr. Spitzer Armin Szápár 1 fr. Grünfeld József Csákerény 2 fr. Netter H. J. Komárom 2 fr. Tek. Grossinger István Moór 2 fr. Spitzer Sándor 2 fr. Szarvas Simon 1 fr. Neufeld Antonia kisasszony 1 fr. Kohn Hermina asszonyság és Fántl Fanni kisasszony virágcsokrok eladásával a táncz-

teremben összegyűjtötték 6 fr. 90 krt. Rugsarszki János Ujvidék 1 fr. Sternfeld Sándor Moór 1 fr. Báró Trautenberg Frigyes Moór 4 fr. Végre fogadja Wiener Theresia asszonyság szives fáradozásaért az egylet ügyeiben, annak nevében hálámát és köszönetemet. *Netter Róza, a moóri izr. nöegylet elnöke.*

Próbálták az ajtót felnyitni, de nem engedett az. — Pajtás! — mondá Sándor — kutya van a kertben, aligha kívülről nem zárták ránk az ajtót. — Az már nagy sor és nehéz állapot — mondá Bandi megdöbbenve, úgy hogy majd összerokadt terhe alatt. Sándor, mint kurásisabb, letette terhét s megvizsgálván az ajtót, de nem kis bámulására úgy találta, hogy csakugyan be van zárva. — Be van-e zárva, a ki lelke van — elkeríté Sándor. — Hol a szeged? kérdé Bandi. — Elvettem, nem gondolván, hogy többé szükségem lesz rá. — Bezzeg volt dolga a fanyelű bicskának s nagy nehezen sikerült a závert hátratólniok, de az ajtó még sem akart kinyitni, a minek nagyon természetes oka volt, de a mit ők nem is gyanítottak. Midőn a szél sebesen bevágta az ajtót, az az oda támasztott lajtorja felső végébe ütközött, de az erős lökés miatt sarkában kissé felemelődén átugrotta azt s átugorta után ismét visszazötytett rendes állásába s a lajtorja két vége oly erősen feszült az ajtóinak, hogy lehetetlen volt megmozdítani, mintha beiet volna szegezve. — Hogy vagyunk már pajtás? — kérdé Bandi, ki reszkette leste Sándor működése eredményét. — Mint a karó közé szorított kutya — válaszolt Sándor nem minden aggodalom nélkül.

teremben összegyűjtötték 6 fr. 90 krt. Rugsarszki János Ujvidék 1 fr. Sternfeld Sándor Moór 1 fr. Báró Trautenberg Frigyes Moór 4 fr. Végre fogadja Wiener Theresia asszonyság szives fáradozásaért az egylet ügyeiben, annak nevében hálámát és köszönetemet. *Netter Róza, a moóri izr. nöegylet elnöke.*

N.-Perkátá, 1878. márcz. 5-én.

Tek. szerkesztő ur!

„Megjelent és még sem jelent meg.“

Volt szerencsém, becses lapjának f. évi 18 ik számában Horváth Zoltán ur levetél is olvashatni, a melyben töle telhetőleg iparkodik, f. évi febr. hó 9-én a Perkátán végbement tánczvizgalmat esetelni.

Ez ugyan a rendezőseget illette volna, ki ugyancsak azért várakozott ennyi ideig, hogy a tánczvizgalmat után még a pár héttel is történt felülfizetéseket is a tudósításba vonja. Horváth Z. ur ezt be nem várva, magának jogot formálván, czélszerűen vélte bennünket megelőzni és az olvasó közönséget a tánczestély folyamatáról tévesen értesíteni.

De már most azt kérde, vajlon mi-kép mondhat egy fővárosi illetőségű egyén a töle meglehető távolban fekvő Perkátá községben tartott tánczvizgalmat felett és az ott megjelent közönségről ítéletet, ha ő jelen nincs.

Már pedig Horváth Zoltán urat, ép úgy nem volt szerencsés az általa elragadónak ítélt hölgy koszoru a bálban üdvözölhetni; mint ő nem részesülhetett azon szerinte feleséges kirántott és paprikás hal étkezésében, mely felől sem a kocsmárosnak, sem pedig megjelent közönségnek tudomása nem is lehetett.

Mindazonáltal el nem mulaszthatom, a megjelent de mégis meg nem jelent Horváth Z. ur felett sajnálkozásomat kifejezni, a mennyiben bízhetőleg ő is oly szánandó állapotba juthatott, hogy a tánczestély alkalmával a kocsmáros által készített de mégsem készített paprikás és kirántott halból, melynek csak az a hibája volt, hogy kevés volt, úgy látszik hatalmas étvágyát nem igen elégítette ki.

Hibául rovom fel H. Z. urnak, hogy a hölgykoszoruból, melyből egy rózsát szeretett volna elrabolni — úgy látszik itt is étvágy mutatkozik — oly egyéneket is jegyzett fel, kik nem közölhetők körülményektől akadályozva meg nem jelenhettek ugyan, de belépti díjat sőt felülfizetést is voltak áldozatkészek küldeni, — (mely példa követésében az ön étvágya hihetőleg fogyatkozást szenvedett) és a mely hölgyek sértve érezték magukat, azáltal, hogy a megjelenetek közé vettek fel. Így a többi között: Horváth Antalné, Veigl nővérek, Braun Malvin és még számos urhölgyek a megjelentek közé soroztattak.

Hibául és nagy meggondolatlanságnak rovom fel azt, hogy H. Z. ur jeles ironiával telt levelében, nem mulasztotta el még sérteni is. — Ugyan is, az általa Schwarz Bercsinek nevezett tisztelt egyén, tánczkezdvelő nem lévén, nem is igen érzett ma-

SZÉPIRODALMI CSARNOK.

Húzd a nótám!

Húzd a nótám, addig húzd mig Rá az ég is kipirul. Bort ide hejh! a csárdában Én vagyok ma csak az ur.

Eredj szentem! Ma hiába Öleled át nyakamat. Nem vidit fel parázs szemed, Karsu darázs derekad.

Pusztá rózsafa a lelkem, Nem találsz rajt örömet. Csupa tövis marad neki, Ha a rózsá letörött.

Hejh! te czigány, de magad vagy! Hol a többi?... Temetőn? Húzzák a menyasszonytánczot, Most járja a szeretőm.

Elfogy az utolsó kancsó, A legelső szerelem; S mire kiürül a pohár Tele van a két szemem!

Fülö J. Lajos.

A két lábu farkas.

X.

Éji vendégek.

Szörtsöki István karácson előtt jóval öletett egy pár sertvést és pedig a mit egész Hörcsök bámult, vagy nem hitt, hat mázsa

gában hajlam sen szórakozást tüntette lataival a mul ki épen akko negyed óráig Szóval F kép a finom sugárzik ki.

S hogy pésektől óvja hogy ha vala mentéről akad denek előtt ő nén és szoros takat, nehogy bírván, azoka

A rózsák mikor nem s méltó kárpó halétek élvez Ez neki véleményünk Többe

Irod.

* Megje szerkesztett „Csöndes ör talommal: „regény Feod eredeti költe ténelmi emlé képpel, Cso megszédített lése. „A ki „Tennisad tól. „Társad Nándortól. után). „Két „Emléksoro adatok. Apr hymen, vidé szikrák, a s

* Sume jeles író kö sirenleke ja ki. Ara ill fényes disz zeket a Fra fogadja el, m Előfizetést l albumot a tőinktől ké arczképén, tuskulánom megkapóbb számára. A

*) Nagy levelezésitől, versét ezen fi meg s tanulja visszaadni töbt

— Ha enged az a gyire szere tudni.

— Ner szolt Sánd nünket, kiv bereket hiv

Bandi volt a rová csak rugot meg a me anyja sem mostani ké szönheti, jött volna feltörje.

— No — mondá — Csá — felelt S a dolgot.

— Mi is vállamr mon állani

— Bi el böcsüle neki fogott hányt bors

Mig ig totta magá — Vé valaki van semre.

— Ni ment Biró — L

rt. Ru-
d Sándor
es Moór
zia aszt-
et ügyei-
netemet.
elnöke.

5-én.

at meg.
jának f.
n ur le-
telhető-
n a Per-
setelni.
te volna,
yi ideig,
ár hittel
dóstitásba
n várva,
nek vélte
közön-
yösen ér-

aljon mi-
gyűgyén
Perkata
lett és az
ha ő je-

urat, ép
a elraga-
ban üdvö-
tett azon
rikás hal
rsnados-
égnék tu-

thatom, a
Horváth
fejzeni, a
mandó ál-
ely alkál-
de meg-
t hűből,
gy kevés
gyát nem

nak, hogy
ozását sze-
zik itt is
et is jegy-
ilmények-
ek ugyan,
is voltak
élda köve-
fogyatko-
yek sérve
megjelen-
bi között:
k, Braun
ek a meg-

tlanságnak
ies ironiá-
ta el még
a Schwarz
én, táncz-
értett ma-

nem enge-
r — kutya
em zárták

éz állapot
gy hogy

ette terhét
em kis bá-
kugyan be

ike van —

ndi.

lván, hogy

nyelű bies-
t a závart

m akart ki-
szetes oka

tottak. Mi-
ajtót, az az

gebe ütkö-
kában kissé

gorta után
lásába s a

szült az aj-
gmozdítani,

s? — kérdé
dor műkö-

tott kutya
n aggodá-

gában hajlamot arra, hogy táncban keres-
sen szórakozást, őt mint kitűnő csárdás tán-
czost tüntette fel, ki remek és ügyes fordula-
taival a mulató közönséget, (önnel együtt,
ki épen akkor fejezte be halestelijét) egy
negyed óráig szórakoztatta.

Szóval H. Z. urnak soraiból minden-
kép a finom és sértő gúnynak világos képe
szagzik ki.

S hogy máskor az ilyféle eltévedt lé-
pésektől óvja magát, ajánlom H. Z. urnak,
hogy ha valamely tánczvizsgálomnak végbe-
mentéről akar valakit értesíteni, akkor min-
denek előtt ön is jelenjen meg a helyszí-
nen és szoros vizsgálgja meg a jelenvol-
takat, nehogy rövid emlékező tehetséggel
bírva, azokat a távollevőkkel cserélje ki.

A rózsarablást illetőleg pedig ha vala-
mikor nem sikerülne, azon esetre keressen
mélto kárpótlást a paprikás és kirántott
halétek élvezésében.

Ez nekünk perkatainak a szerény
véleményünk.

Többeknek megbízásából

Holler Gyula *).

Vegyes.

Irodalom és művészet.

* Megjelent a Benedek Aladár által
szerkesztett s általunk is melegen ajánlott
„Csöndes órák“ 2-ik száma következő tar-
talmommal: „A gyógyíthatlan seb“ eredeti
regény Feodortól. „Nagy szellemek szöze-
te“ eredeti költemény Benedek Aladártól. „Tör-
ténémi emlékeink egyike“ a koronakápolna
képpel, Csorba Akostól. „Kit a szerelem
megszelídített“ Vacano Emil Mario elbeszé-
lése. „A kis mama“ Sacher-Marók rajza.
„Tennisen két költeménye“ Szulik József-
től. „Társadalmunk s a jövő II.“ Borostyáni
Nándortól. „Tavaszi praeludiák“ (Saphir
után). „Két gyermekkori barát“ N.-től.
„Emléksorok“ Petztől. „Nagyvilági hírek,
adatok. Apró hírek.“ A borítékon: tartalom,
hymen, vidéki élet, sakkrevjévy, képtalány,
szikrák, a szerkesztő válaszai.

* Sümeghi Kálmán, Váradi Antal több
jeles író közreműködésével Szigligeti Ede
siremléke javára „Szigligeti-Album“ adnak
ki. Ara illusztrált borítékkal füve 3 frt.,
fényes díszkiadás 5 frt. Az előfizetési pén-
zeket a Franklin-társulat (egyetem-utca 4.)
fogadja el, melyek márcz. 31-ig beküldendők.
Előfizetést kiadó-hivatalunk is elfogad. Az
albumot a gazdag tartalom kívül hazai festő-
tinktől képek is díszesítendik. Szigligeti
arcképén, nagyváradi szülőházán és rákosi
tuskulánmán kívül, népsziműveinek leg-
megkapóbb jeleneteit rajzolják az album
számára. Ajánljuk előfizetőink pártfogásába.

*) Nagyon kérjük Horváth Zoltán urat, hogy
levezetésül, melyet csak azért íz, hogy nyomorult
verseit ezen firma alatt beküldhesse, jövőre kiméljen
meg s tanulja meg azt, hogy mások jóhiszeműségével
visszaadni több a pajkosságnál. Szerk.

— Ha a pléh ki van nyitva, miért nem
enged az ajtó? kérdé Bandi, ki töviről he-
gyire szerette volna ott szorulásuk okát
tudni.

— Nem gondolok más okot — vála-
szolt Sándor, mint hogy rajta kaptak ben-
nünket, kívülről nyomják az ajtót, mig em-
bereket hívnak össze.

Bandi megjegyezte és méltán, mert már
volt a rováson. Egykor, mint már említünk
csak rugott borju segítségével menekült
meg a megye tömlöczéből, most még az
anyja sem menti meg. Elgondolta, hogy
mostani keserves állapotát Sándornak kö-
szönheti, mert ő maga fejétől soha nem
jött volna rá, hogy más ember padlását
feltörje.

— No te ugyan belevittél a hinárba!
— mondá szemrehányó hangon Sándornak.

— Csakhogy magam is benne vagyok
— felelt Sándor tréfával akarván elűzni
a dolgot.

— Mit csináljunk most? leteszem én
is vállamról, a nélkül is alig tudok lába-
mon állani — szólott Bandi haragosan.

— Bizony pajti! alig ha visszük azt
el böcsülettel! — ijeszté Sándor, s újra
neki fogott az ajtó fessegetésének, de falra
hányt borsót.

Mig így hasztalan erőlködött elkohan-
totta magát a házi-eb a lajtortja végénél.

— Végünk van — mondá Sándor —
valaki van itt, mert a kutya is ugat zörgé-
semre.

— Nincs különben, mert a kutya velük
ment Biróékhoz — jegyzé meg Bandi.

— Lompos ne! — kiáltá Szörcsöki

Helyi hírek.

— A székesfejvári ifjusági dalkör
által 1878. márczius 15-én tartandó táncz-
czal egybekötött zártkörű dalestély műsoro-
zata: 1) „Virradóra“ Wöhlerlől, férfi négyes
előadva: a dalkör által. 2) „Pázmán lovag“
Arany Jánostól, előadva: Kovách Lajos dalk-
tag által. 3) „Aldások istene“ Rossini Semi-
ramis dalművéből, előadva: a dalkör által.
4) „Dal“ Gumbertől, zongora kíséret mel-
lett előadva: Enyváry Sarolta k. a. által. 5)
„Oh ne mondj“ Egressytől, férfi négyes elő-
adva: a dalkör által. 6) Népdalok: a) Cse-
rebogár. b) Ha bemegyek. c) Hej gazd uram,
czimbalmon előadva: Zuber Árpád ur által.
7) „Mazur“ Zsaskowszkytól, előadva: a dal-
kör által. — Enyváry Sarolta k. a., Zuber
Árpád és Schwarcz Gyula urak a dalkör
iránti szíveségből működnek közre. A kar-
okat, a dalkör karnagya Novák Sándor ur
vezényli.

— Áthelyezés. Sohár Béla adonyi kir-
ályi járásbírósi albiró hasonló minőség-
ben a székesfejvári királyi járásbírósi-
hoz áttétetett.

— Köszönetnyilvánítás. A városi ta-
karékpénztár tek. igazgatósága ez évi köz-
gyűlésében a „Kath. néptanítók székesfe-
hérvári egylete“ önszegélyő alapjának is-
mét 25 frtot volt kegyes adományozni. —
Fogadja a mélyen tisztelt igazgatóság az
egyesület halálköszönetét. Székesfejvárott,
1878. márczius 9-én. Janny József, népis-
kolai igazgató, egyl. másodelnök.

— A helybéli színtársulat egy nagy
része Szilágyi Béla művezetésével a nyári
színdényre mint társulat együtt marad és
már sikerült is Pozsony, Komáromot és Fü-
redet megnyerni. Valóban ószintén örül-
nénk ha derék színészeink felléptét siker
koronázná mindenütt.

— Időjárásunk valóban hóbortos. Már-
czius 8., 9. és 10-ik napján oly furesa idő-
járás volt, minőre évek óta nem emlékszünk.
Reggel rendszeren köd volt, azután szép na-
pos idő lett s reggeli 9 óra után elkezdett
pár percig havazni, azután napos idő lett,
újra felhős idő s hóesés. újra napos idő,
ez így ment folytonosan. Ezen bolond idő-
járás három napig tartott.

— A bőjtű vásár, mely vasárnap kez-
dődött, közpszerűen volt látogatva, azon-
ban csak inkább a közeli, mint a távoli
vidékekről. Szarvas marha és lóvásár meg-
lehető nagy volt.

— Hymen. Felner Ignác, helybéli
derék fiatal nagykereskedő közelebb váltott
jegyet Wohl Sarolta kisasszonnyal Lo-
sonczon, ottani özv. Wohl Gersonné föld-
birtokosné szemmel- és bájduó kedves leá-
nyával. Ószinte boldogságot kívánunk a kö-
tendő szép frigyhez!

— A sz.-fejvári iparossegédek beteg-
segélyőz együletének pénztára javára f. évi
márczius 3-án tartott tánczmulatság alkalmával
föülfizetési kegyesek voltak: Schr. 2
fr. Kirnbauer 50 kr. Okler János 50 kr. N.
50 kr. Harza 20 kr. Pisky 50 kr. Csizmadia
50 kr. Puli, Faigh, Ham, Roszkopf, Nogel,

Krausz és Horváth 20—20 krral, kuceber
30 kr. és özv. Valterné 20 krral. A kegyes
adományozóknak halás köszönetét kifejezi:
az igazg. választmány.

— Mint a fama beszéli Kertész László
egy politcái és társadalmi lapot ad ki, —
melyet legközelebb meg is fog indítani. —
Talán nincs város az országban, mely a
hírlapirodalomnak oly bő gyümölcsét fel-
tudná mutatni, mint Székesfejvár. Az élő
és elhunyt lapok száma 5—6 év alatt mint-
egy 12-re rug. Mire mutathat ez?

— Jótékonyág. A székesfejvári ta-
karékpénztár tek. közgyűlése az igazgató
választmány becses ajánlatára folyó évi febr.
28-án tartott évi gyűlés alkalmával a székes-
fejvári iparossegédek betegsegélyőz egy-
letének segélyezésre 25 forintot volt kegyes
adományozni. A tek. közgyűlésnek ezen jö-
tékony nemes tettét jegyzőkönyvileg meg-
örökítvén, egyszersmind nagylelkű adomá-
nyáért legnagyobb háláját és köszönetét
kifejezni édes kötelességének tartja: az ipa-
rossegédek betegsegélyőz együletének igazg.
választmány.

— A palotakülvárosi olvasó-kör könyv-
tára javára felülfizettek 1878. márcz. 3-án
tartott bál alkalmával: Linter Terka kis-
asszony 50 kr. Pribék Mihály 50 kr. Mátisz
Jakab 30 kr. Hávrának János 50 kr. Bé-
kefi Sándor 30 kr. Vendég Ferencz 30 kr.
Kiss István 40 kr. Birk János 50 kr. Pong-
rácz Gyula 50 kr. Paksi József 20 kr.
Rider Andás 10 kr. Fekete Ferencz 30 kr.
Pákozdi Ferencz 30 kr. Horváth Sándor
10 kr. Neproszel József 30 kr. Tomán Jó-
zsef 30 kr. Gyurkovics Lajos 20 kr. Kri-
zsán Imre 50 kr. Ifj. Zsalák János 10 kr.
Összesen 6 frt. 20 kr. A tisztelt látogatók-
nak egy felülfizetőknél köszönetét nyil-
vánítja az igazgatóság.

— A székesfejvári takarékpénztár
rendes évi közgyűlést folyó évi február hó
28-án tartván meg, mely alkalommal egy
résznévre eső osztalékként 140 forintnak
megállapítása után jötekonny czélokra a kö-
vetkező összegek utalványoztattak: 1) A
fenálló helybéli két ovoda részére egyenlő
arányban felosztva 200 frt. 2) A székesfej-
vári tanító önszegélyőz együletnek 25 fr. 3) A
helybéli izr. krajczár-egyletnek 50 fr. 4) A
helybéli izr. nőegyletnek 50 fr. 5) A hely-
béli keresk. kórháznak 25 fr. 6) A helybéli
nőegyletnek szegény iskolás gyermekek ru-
háztára 200 fr. 7) Nyugdíj-alapra 600 fr.
8) A helybéli főgymnasiumi segélyőz egy-
letnek 50 fr. 9) A helybéli reáltanodai se-
gélyőz együletnek 50 fr. 10) A helybéli tüzöltő
egyletnek 50 fr. 11) A helybéli árvaháznak
100 fr. 12) A helybéli házi szegényeknek
479 fr. 72 kr. 13) A helybéli iparos segédek
betegsegélyőz együletének 25 fr. 14) A török
menekültek nyomorának enyhítésére 100 fr.
s így összesen 2004 fr. 72 kr. — Végül az
elnök és az egész igazgatóságnak leköszo-
nése folytán az új választás megejtetvén,
megválasztattak: Elnökül: gróf Eszterházy
László. Igazgatók: id. Námesy Ferencz és
dr. Say József. Igazgatósági tagok: Bier-
bauer János, Clama Alajos, Deutsch Ign.,

Diebálla György, dr. Fanta Adolf, Fekete
Pál, Felmayer István, Gebhard Ignác, Gran
Frigyes, Hornyánszky Ag., Hübner Nándor,
Karl György, Karl József, dr. Ligeti József,
ifj. Námesy Ferencz, Pick Ignác, Say Ru-
dolf, Schnetzer Nándor, Szelke Kristóf, Szep-
pelt Nándor, Szűts Sándor, Töltényi Antal,
Wertheim S. L., Rosznagi Antal, Boros Imre,
Kreuzler Sámuel, Kreutzer Nánd., Schnetzer
József. — Póttagok: Réé István, Herczeg
Ignác, Kempelen Imre, Flitsch Miklós,
Borchert János, Say Ferencz. — Felügyelő
bizottsági tagok: Dr. Szendeffy József,
Schnetzer János, ifj. Felmayer István. —
Póttagok: Dr. Kaiser Sándor és Lichtne-
ckert Antal.

— Majláth János fényképész műter-
méből a Klökner-féle könyvkereskedés mel-
letti kirakatban sikerült fényképek láthatók,
melyek izlés és természetű alakokról ta-
muskodnak. Ajánljuk a városi és vidéki
közönség figyelmébe.

— A székesfejvári kölesönössegély-
ző-egylet f. évi február havi üzletkimuta-
tása. Bevétel: Pénztári maradvány jan.
hóról 5323 fr. 52 kr. Az 1878-ik évi tár-
sulat beiratási díjaiból 133 fr. Hetibefize-
tésekből 22537 frt. 50 kr. Kamatokból
10313 fr. 61 kr. Illetékekből 318 fr. 57 kr.
Házbérekéből 652 fr. 50 kr. Nyomatványok-
ból 19 fr. Pelszólítási díjakból 5 fr. 90 kr.
Kölesönökből 108380 fr. Jelzálogos kötele-
zőkből 48413 frt. Kézi zálogokból 9100 fr.
Kötelezőkből 491977 fr. Összesen 697253
fr. 60 kr. Kiadás: Az 1878-ik évi tár-
sulat vagyonából kifizetett 482523 fr. 53
kr. Az 1874-ik évi társulat vagyonából ki-
fizetett 613 fr. 44 kr. Az 1875-ik évi
társulat vagyonából kifizetett 68 fr. 6 kr.
Az 1876-ik évi társulat vagyonából kifizet-
tetett 30 fr. 10 kr. Az 1877-ik évi tár-
sulat vagyonából kifizetett 2 fr. 56 kr.
Kezelési költségekre 578 fr. 78 kr. Nyom-
tatványokra 159 fr. 87 kr. Kölesönökre
2450 fr. Jelzálogos kötelezőkre 1230 fr.
Kézi zálogokra 5060 frt. Kötelezőkre 184616
fr. Pénztári készlet 19250 fr. 76 kr. Ösz-
szesen 697253 fr. 60 kr.

— A márczius 15-én a „magyar ki-
rály“ vendéglőben rendezendő dalestély
fényes sikerűnek ígérkezik, s nagy számú
közönség fog megjelenni. Örülünk valóban
azon, hogy e történelmi nagy nap végre
városunkban is megünnepeletik és pedig is
sikeresen ígérkező estély által.

— Az iparkiallítás mozgalom egyre
folynak s a bizottság is megkezdte már mű-
ködését, a végrehajtó bizottság elnöke Szö-
gyény-Mariich László közszeretben
álló főispánunk lett. Örülünk ezen, mert az
ő nevéhez köve az ügyet csak jó sikert
várhatunk, miután az ő vezérlete alatt ez
ügy országos elismerést s méltatást nyerend.

— A hétfői vásár alkalmával néhány
tolvajlasi eset is fordult elő, azonban sike-
rült a tetteseket rendőrségünknek elcsipni.

— A mozgósítási hírek ismét élénke-
ben kezdenek felmerülni; a lapok már hoz-
ták is a mozgósítandó ezredek névsorát,
melyek közt ott van a helybéli 69-ik számú

István a konyha-ajtóból, hol kissé megál-
lapodott, mig neje felzárá azt; de Lompos
meg sem mozdult a lajtortjától. — Lompos
ne! hangzott újra. Lompos egy vérfagy-
laló kohantással felelt.

— Ugyan nézze meg kend apjuk, az
a kutya tán valamit érez, mert különben
elő jönne a hívásra — jegyzé meg a házi-
asszony.

Szörtsöki István kezébe vette a fal
mellett nyújtózó szénvonót s hátra balla-
gott. Alig vette észre lompos, hogy gazdája
hátra indult, elejbe futott s vezette a lajt-
ortjához. A gazda követte hűséges kutyáját,
annyival inkább, mert Biró Jánoséknál
épen ma este volt róla szó, hogy Tisza miké-
p akarta tudtára adni gazdájának, hogy lopás
történt s csakugyan megpillantotta a padlás
ajtóhoz támasztott lajtortját.

— Anyjuk te! — kiáltott nejehez.
— Minek apjuk!

— Te felejtetted a lajtortját a padlás
ajtónál? — kérdé nejét, ki ezen kérdésre
közelebb jött.

— Felejtette az ördög, hiszen a két
ünnepeben nem is voltam a padláson — vá-
laszolt az.

— Már ugy bajnak kell lenni — mondá
a gazda, ki az alatt felfelé indult a lajtort-
ján — mert a lajtortja is itt van, a kutya
is neszez, — és midőn próbálta az ajtót
felnyitni s az nem engedett, mert hiszen
nem is engedhetett a lajtortja végei miatt
— ez emberül be van zárva, mégis a lajt-
ortját nektek kellett itt felejtetni — mondá
s azzal lefelé ballagott.

— Mondtam már, hogy én nem is vol-
tam tájára se a padlásnak.

— Jó jó, hát más valaki lehetett.

— Eresztek is én mást a padlásra.

— Hát isten tudja, hogyan jött ide —

mondá Szörtsöki István s azzal elmozdítá
a lajtortját, hogy azt helyére vigye vissza a
kazalhoz.

— No pajti valahogy csak megmene-
külünk reggelig! — alig ejté, ki e szavakat
Sándor, midőn a padláson keresztül huzódó
szél a támasztól szabadult ajtót oly nagy
csattanással vágta ki, hogy Szörtsöki István
csaknem hanyatt esett, neje csakugyan el-
ájult volna, ha uri asszony lett volna.

— Jézus, Mária, szent József! — si-
valkodott a nő, ijedtében vallását is elfe-
lejtvén — boszorkány jár a padláson.

Szörtsöki Istvánnak több esze volt, mint
hogy boszorkányt higgyen, de azért gondol-
kozóba esett, hogyan lehet az, hogy előbb
rángatásra sem nyit ki az ajtó, most pedig
magától feltárlt: midőn épen a kazalhoz
jutván, neje sivalkodása — tolvaj! tolvaj!
lopják a sertéshust! — ütötte meg a füle
dobját s elhajítva a lajtortját, sietve iramod-
tott előre, azt vélvén, hogy neje fülénél
fogva tartja a huslopót.

— Hol van? hol van? ide vele! fogd
meg jól! ne eresz! — kiabálá sebes futtá-
ban, s neje azt gondolván, hogy férje már
kergeti is, szinte neki indult a futásnak,
mit férje a sötétben meg pillantván üzőbe
vette nejét s a kis ajtóban utolérvén ugy-
találta öklével torkon sújtani, hogy szinte
szédeltget bele.

— Gyilkos! haramia! segítség! —
kiabálta a megretentető.

— Hát te vagy anyjuk?

— Hát keed apjuk? — s egymásra

bámult a házaspár.

— Én hát — válaszol az egyszerre.

— Hát elszalasztottad a tolvajt? —

kérdé nejét István gazda.

— Micsoda tolvajt?

— Hát a mit kergettél!

— Hiszen én az után futottam, a kit

keed kergettett.

— Én meg tolvajnak gondolván, téged

kergettetek.

— Már hogy a frányába tudott keed

eugem tolvajnak gondolni?

— Hát csak ugy, mert tolvajt kiabál-
tál s hamarjában dobogást hallottam.

— Igen ám, mert keed azt kiabálta —

ne eresz!

— De hát miért kiabáltál tolvajt? —

kérdé utóljára nejét, ki mindig más malom-
ban örölt.

— Hát ugy — felelt az — azt sem

tudom, hol áll a fejem. Hát mig keed a ka-
zalhoz járt, lompos hozzám sompolyog, fel-
ágaskodik rám, s érzem, hogy valami van a

szájában, nézem, hát uram s én istenem!

kalbász, a bodri kalbász. Meggyőződtem

ebből, hogy nem boszorkány, hanem tolvaj

járt a padláson s azért kiabáltam — így

világosítá föl a csekély félreértést, melynek

következtében most először ütleget kapott

férjétől, még szerencse, hogy halálos ütést

nem mert sokszor félreértésből fel is szok-
ták akasztani az embert.

(Folytatása következik.)

H i r d e t é s e k.

Jellasich-erzed is, ez tehát az első mozgósítandó ezredek közt leend.

Halálozás. Korniss Andor a helybeli főgymnasium egyik jeles növendéke e hó 11-én torok betegségben hirtelen elhunyt. Bóke poraira!

Városunkban erősen lépett fel a diphtheritis (roncsoló toroklob) betegség különösen az ifjabb nemzedék közt. Naponként vannak gyászos esetek s már többen estek e betegség áldozatává. Megyénkben többhelyt nagyon pusztított.

A városi tisztújítási mozgalmak még inkább kezdenek terjedni különösen a terve vett új állomásokra nézve. Az új bizottsági tagokra már élénk szerep vár ezen tisztújításnál, reméljük is, hogy szavazatukat a város érdekében fogják érvényesíteni.

Színházunkban a végrehajtó-bizottság új felbérletre, 10 előadásra, nyit előfizetést ajánlunk ezt közönségünk figyelmébe azért is, mert jövő hónapban több vendég-szereplés is lesz. A bérlet a 91. számmal fog megkezdődni.

A székesfejérvári kölcsönös népegylező egyesület üzletkimutatása 1878-ik évi február haváról. Bevétele: Maradvány jan. hóról 1017 fr. 19 kr. Takarékpénztári kölcsönből 44016 fr. 39 kr. Takarékpénztári kölcsönből kamat 338 fr. 31 kr. 1871/2-ik évi társulat zálogokból 290 fr. 1871/2-ik évi társulat váltókból 95931 fr. 1871/2-ik évi társulat kötelezőkből 1831 fr. Hetibefizetésekből 9810 fr. 60 kr. Késedelmi kamatokból 171 fr. 49 kr. Nyomatványokból 15 fr. 25 kr. Váltókból 60548 fr. Kötelezőkből 1384 fr. Zálogból 15 fr. Kamatokból 2928 fr. 74 kr. Összesen 218296 fr. 97 kr. Kiadás: 1871/2-ik évi társulat vagyongából 140547 fr. 18 kr. 1871/2-ik évi társulat tisztijutaléka 365 fr. 1871/2-ik évi társulat árva háza 30 fr. 6 kr. 1871/2-ik évi társulat igazgató tanács díjazása 1464 fr. 46 kr. 1874/5-ik évi társulat vagyongából 155 fr. 1875/6-ik évi társulat vagyongából 104 fr. 1875/6-ik évi 4% kamatra 4 fr. 16 kr. 1875/6-ik évi tart. hetibefizetéseiből 15 fr. Váltókra 68597 fr. Kötelezőkre 1424 fr. Zálogra 15 fr. Takarékpénztárba 3500 fr. Kezelési költségekre 515 fr. 12 kr. Pénztári készlet 1560 fr. 99 kr. Összesen 218296 fr. 97 kr.

Olcsó orvosság!

Két-három Guyot kátrány-labdacs naponként evés után bevéve elegendő gyors segély s orvoslást nyújt minden macacs meghűlések és köhögések ellenében. Még a legelháladottabb tüdővész is kigyógyíthatni ezzel; ily esetekben a kátrány megakadályozza a gümők feloszlását és gyakran a természet segítségével várakozáson felül gyorsan s sikeresen gyógyít.

Mint hatása, mint pedig olcsósága miatt is nem lehet eléggé melegen ajánlani eme már is nagy népszerűségnek örvendő orvosszert. Minthogy egy doboz 60 db kátránylabdacot tartalmaz, így tényleg a naponkénti használat csak 10-20 krajczárba kerül, holott e nélkül a különféle orvosságok, szirup és pástüllák sokkal többbe kerülnek.

A rendkívüli elterjedtség sok utánczokra talált e szernél.

Guyot ur csak azon csomagok valódiságáért kezkesedik, melyek külső címén aláírása 3-féle színben van feltüntetve.

Székesfejérvári raktár: **Diebálla György és Say Rudolf** urak gyógyszerüzletében.

Gabona-ár márczius 13-án.

100 kilogramm	frt	kr	frt	kr	frt	kr
Tiszta buza	11	20	11	10	11	—
Kétszeres	8	20	8	10	8	—
Rozs	7	80	7	70	7	60
Árpa	9	—	8	70	8	50
Zab	6	60	6	50	6	40
Kukoricza	7	40	7	30	7	20

Felelős szerkesztő: **Boross Mihály.**

Nyilttér.

Köszönetnyilvánítás.

Ez év január 21-kén elhunyt Végh Károly ügyvéd ur „a pesti biztosító-intézetnél” 10,000 forintig volt biztosítva, mely összeg az alapszabályok értelmében levonás mellett mai alulírott napon az itteni főügynökség Wertheim M. fiai által kezeimhez lefiztetett, minek folytán a midőn a nevezett biztosító-intézetnek ugy Wertheim M. fiai — mint az itteni főügynökség képviselőjének előzékeny, gyors és loyális eljárásáért a hátramaradt árvek s a magam nevében köszönetemet nyilvánítanám — nem mulasztatom el a nevezett intézetet a t. közönség méltó figyelmébe ajánlani.

Székesfejérvárott, 1878. márczius 11.

Báthory Dániel,

néh. Végh Károly ur örökösének gyámja.

Klökner Péter, kiadó-tulajdonos.

Möller's Thran, in dessen eigenen Fabriken an den Fangplätzen, **Lofoten-Inseln** (Norwegen) aus frischen ausgelesenen Lohern bereitet, ist von **Hassgelber natürlicher Farbe** bei angenehmen olivenöligem Geschmacke, fast geruchlos und kann vermöge seinen leichten Verdaulichkeit selbst von dem schwächsten Magen vertragen werden.

Der **Thran** wird vom Original-Étiquette und Capset versehen, ist daher das einzige Product seiner Art, bei welchem jede wie immer geartete Fälschung und Manipulation von Seite der Zwischenhändler ausgeschlossen wird; Consumenten wird somit eine erhöhte Garantie geboten, ein reines **Naturproduct** zu erhalten mit allen seinen ihm ursprünglich inwohnenden heilenden Eigenschaften, die sich bei Krankheiten, wie: **Brust- und Lungenleiden, Skropheln, Drüsenkrankheiten, Schwächlichkeiten etc.** vorzüglich bewähren.

Um dem vom grossen Publicum gehegten Vorurtheil zu begegnen, dass „brauner Thran“ medizinisch wirksamer sei als die **blasse gelben**, sogenannten **weissen** Sorten, so empfehle ich die jeder Flasche beiliegende Abhandlung über **Thran**, seine **Bereitung und Verfälschung** euer geneigten Beachtung.

Ausstellung 1876, Philadelphia gegen sämtliche Concurrenz der Welt der einzige erste Preis.

Zu beziehen durch alle renommirten Apotheken und Materialwaaren-Handlungen der Monarchie.

General-Depot in Wien: Paul Eckard III., Heumarkt 7.
Preis per Flasche Oe. W. fl. 1.

Depot:
Diebálla György,
Apotheke in Stuhlweissenburg.

MATTONI Király-
BUDAI KESERÜVIZE

az első orvosi tekintélyek által bel- és külföldön legelőnyösebben ajánlatik, mint leghatalmasabb szer **tartós szorulás** és ebből származó bajok ellen, minden kellemetlen utóhatás nélkül, habár huzamosabban lesz is használtva.

MATTONI és WILLE cs. kir. udvari szállítók és tulajdonosai az alábbi 6 egyesült keserüvíz-forrásoknak.

Deák-forrás, Hunyady Mátyás-forrás,
Heinrich-forrás, Hildegard-forrás,
Széchenyi-forrás, István-forrás.

Utasítások és fizetek gratis.

BUDAPESTEN Dorotya-utca 6. szám.
Székesfejérvárott raktár:
Mautner és Weisz uraknál.

Nagyon fontos
tüdőbetegeknek és idült köhögésben szenvedőknek.

Az eddigelé eggedüli, legjobbnak bizonyult, és a tüdőgumósodás mindannyi képződési fokán, széldeg, hörög, macacs légszörlurüt, idült hurut stbnél meglepő eredményt tüntet föl.

Dr. Miller mohnövénynedve.
Számítalan köszöntőirat bizonyítja a meglepő eredményt és fölgógyulást. Eredeti tégeyekben gyermekek és megnöttek részére, tégeyenként **50 kr.**

Dr. MILLER óvbalsama
görcsök ellen.

Törvényes vegytani elemzés szerint Bécsben 1868-ban megvizsgáltatott, számos orvos és minden rangu és rendü felülült betegek által mint a legjobb szer ajánlatik gyomorgerős ellen, a legrovidebb idő alatt eltávolít gyomorbajt, böfögést, gyomor-, mell-, és szivgörcsöket. Egy nagy palack ára használati utasítással **1 frt 50 kr., 1 kis palack 50 kr.**

Eredetiben kapható: **Székesfejérvárott** Pinkász Zsigmond keresk. Györött Sztanik István és Pactigand keresk. **Budapestben** Edeskuty L. udvari ásványvíz-raktárnoknál.

Csász. kir. oszt. szabadalommal
és
porosz királyi miniszteri jóváhagyással.

Dr. Borchardt illatos növény-szappana. a testbőr szépítésére és jobbitására, elismert hatékonyasága minden bőrkiütéseknél, eredeti csomagokkában bepecsételve 42 kr.

Dr. Koch növény-cukorkái, ismert jeles segü házi-szer hűtés, rekedtség nyálkásodás és torokkarcolásnál stb. 70 és 35 kros eredeti dobozokban.

Dr. Beringuier fü-gyökér-hajolaja, a haj és szakáll erősítésére és fentartására, 1 palack ára 1 o. é. frt.

Dr. Beringuier növényi hajfestőszere. valódián fest fekete, barna és szőke szíre; teljesen felzerelve kefével és csészével 5 frt.

Dr. Lindes tanár növényi rudacs-kenőse, a haj fényt és ruganyosságát fokozza és egyszerűs mind az oldalhaj összetartására is alkalmas, eredeti darabokban 50 kr.

Dr. Hartung China hég olaja, a haj növesztése és szépítésére pécsettelt és pohárban bélyegzett üvegekben ára 85 kr.

Dr. Suin de Boutemard zamatos fog-szappana, a fogak és a foghús épen tartására és tisztítására a legáltalánosabb és legbiztosabb szer; 1/1 és 1/2 csomagkában 70 és 35 kr.

Balzsamos olaj bogyo-szappan, a bőr finomsága és puhóságára éltető és tartós befolyása által tünik ki. 35 kros csomagokban.

Dr. Beringuier zamatos koronaszesse, értékes illat- és mosóvíz, mely az életszerkeket erősíti és üdíti. eredeti palackokban 1 frt. 25 kr. és 75 kr.

Leder testvérek balzsamos földi-dióolaj szappana, darabja 25 kr. 4 drb 1 csomagban 80 kr. Különösen családoknak ajánlható.

Dr. Hartung növény-kenőse, a hajnövés felkeltésére és felélesztésére, bepecsételt és üvegen bélyegzett tégeyekben 4 85 kr.

Gyógyszeres Benzoe-szappan, legfinomabb mosdószappan, ugyanazon eredménnyel bir mint a Benzoe-tinctura; ára csomagonként 40 kr.

Az egyezüli elárusítás fent kitett árak mellett. Székesfejérvárott; Karl József fűszerkereskedésében, Braun József gyógytára, Reitman Dávid illatszerkereskedésében Tóltényi házban. Diebálla György gyógytárában. — Budapest: Török József. — Duna-Földvár: Nadhera Pál. — Pápa: Bernmüller J. — Veszprém: Gutthardt Th. fia. — Zala-Egerszeg: Isoó Ferencz gyógytárában.

Óvás utánczoktól,
mint a minő

Dr. Suin de Boutemard fogpasztája és Dr. Borchardt illatos növény-szappana, mely Dr. Borchardt fia hamisított nevezet alatt árusított el, mely miatt a hamisítók tetemes pénzbírságra lettek bíróság elítélve.

Raymond és társa.
cs. kir. szabadalm. tulajdonos, Berlinben.

Időszerű kész férfi-ruhák.

Egy elsőrangú brünni gyárházzal történt üzleti szövetkezés folytán azon kellemes helyzetbe jutottam, hogy a jelenlegi zilált pénzügyi viszonyok által keltett méltányos igényeknek megfelelő férfi-ruhákat még eddig nem létezett olcsó árakért készíthetek a n. é. közönségnek. — Raktárt tartok fentvezetett gyári valamint valódi francia szövetekből, melyekből megrendeléseket mindennemü férfi- és gyermek-ruhákra elfogadok, s lehető leggyorsabban s legjutányosabban elkészítek.

A ruhák nem gyári, hanem saját készítményeim.
Magamat a t. közönség szives pártfogásába ajánlva vagyok tisztelettel

Weisz Móricz,
kész férfi-ruha-raktára,
nádor-utca Clama-ház.

Egy teljes ruhát (Überzieher) csak 10 frt.
Egy egész férfi-díjony csak 12 frt.

Gyermek-öltözék 2 frttól felfele.

Néhány 100 mázsa
tisztá
b ü k k ö n y
eladó

Felner Sámuel és fiai
székesfehérvári czégnél.

Parádi savanyuvíz.
Az alóírt hivatal által frs töltésü parádi víz megrendelésre bárhová gyorsan és pontosan szállítatik következő áron:
40 db. 1 literes üveget tartalm. rakasz 7.60.
50 " 75 centilit. " " 7.60.
25 " 75 " " " 4.—
60 " 50 " " " 6.30.
30 " 50 " " " 3.40.

A rakaszokat Kis-Terence vasuti állomásra saját költségünkön szállítjuk és adjuk fel; ellenben a vasuti vitelbér és más eshetőség a megrendelő terhe.

Rendelményeket tartalmazó levelek, név, lakhely, — utolsó posta, — vasuti vagy gözhajó-állomás megjegyzésével Parádra (Hevesmegye) alóírt hivatalhoz címzendők.

A rendelmény összértékének egyharmadát a megrendelőskor előre megküldeni kérjük, kétharmada utánvéttel fog eszközöltetni.

Bővebb felvilágosítással és teljes árjegyzékkel megkeresésre készségel szolgál

Parádon, 1878. márczius 2-án.
a parádi savanyuvíz-forrás kezelő-hivatala.

Hirdetmény.
Székesfejérvár, szab. kir. város árvaszéke részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint néhai özvegy **Stadlmann Józsefné** szül: **Pótzay Katalin** hagyatékához tartozó szobabutorok, konyha felszerelés, ruha-, ágy- és asztalneműek, ugy kerti szerek

f. évi márczius 21-én d. e. 9 órakor elhunynak fazekastéri házában volt lakásán nyilvános árverésen azonnali készpénzfizetés mellett eladatni fognak.

Székesfejérvárott, a városi árvaszékeknek 1878-ik évi márczius hó 8-án tartott üléséből.

Juraszek Ferencz m. k.,
h. árvaszéki elnök.

Hirdetmény.
Székesfejérvár szab. kir. város árvaszéke részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint néhai **Végh Károly** hagyatékához tartozó értékpapírok, könyvek, szobabutorok és konyhaszerek ugy ágy- és asztalneműek

f. évi márcz. 18-án esetleg 19-én is,
d. e. 9. órától elhunynak volt lakásán megyeház-utca 3. szám alatt, nyilvános árverésen azonnali készpénzfizetés mellett eladatni fognak.

Székesfejérvárott, a városi árvaszékeknek 1878. márczius hó 8-án tartott üléséből.

Juraszek Ferencz m. k.,
h. árvaszéki elnök.

Nyomatott Székesfejérvárott a „Vörösmartyú” könyvnyomdában.